Խա՛ղ եք ուզո՞ւմ, ապա՛ ուրեմն ես ձեզ հետ խաղ չեմ անի...

Ֆիլիպ Մեյսոնն ու Ջոն Ռոբինսոնը ամեն տարի մի անգամ իրար հանդիպում էին Լոնդոնի Ռեգենթ փողոցի մի ակումբում, ուր ամեն անգամ մեծ գումարներ էին խաղադրում։ Ֆիլիպ Մեյսոնը հարուստ մարդ էր, իսկ Ջոն Ռոբինսոնը՝ աղքատ։ Ֆիլիպ Մեյսոնը ամեն անգամ հաղթում էր, իսկ Ջոն Ռոբինսոնը՝ պարտվում։

Մի անգամ, երբ նրանք նորից հանդիպեցին իրար, Ջոն Ռոբինսոնը ասաց Ֆիլիպ Մեյսոնին.

— Ես ուզում եմ քեզ հետ խաղալ, բայց ոչ թե փողի համար, այլ ուզում եմ քեզ հետ խաղալ ինչ-որ ուրիշ բանի համար։

— Ինչի՞ համար ուզում ես խաղալ,— հարցրեց Ֆիլիպ Մեյսոնը։

— Ես ուզում եմ քեզ հետ խաղալ ինչ-որ մի կենդանու համար,— պատասխանեց Ջոն Ռոբինսոնը։

— Ինչ-որ կենդանու համա՞ր,— զարմացած հարցրեց Ֆիլիպ Մեյսոնը։

— Այո՛, ինչ-որ կենդանու համար,— պատասխանեց Ջոն Ռոբինսոնը։

— Ես չեմ հասկանում, թե ինչ-որ կենդանու համար ինչպե՞ս կարելի է խաղալ,— ասաց Ֆիլիպ Մեյսոնը։

— Ես քեզ կբացատրեմ, թե ինչպես պետք է խաղալ,— ասաց Ջոն Ռոբինսոնը։— Ես ուզում եմ քեզ հետ խաղալ ինչ-որ մի կենդանու համար, որ ոչ մեկը չի տեսել, ոչ էլ լսել։ Ես ուզում եմ քեզ հետ խաղալ ինչ-որ մի կենդանու համար, որ ոչ մեկը չի տեսել, ոչ էլ լսել։ Ես ուզում եմ քեզ հետ խաղալ ինչ-որ մի կենդանու համար, որ ոչ մեկը չի տեսել, ոչ էլ լսել։

Ֆիլիպ Մեյսոնը զարմացած նայեց Ջոն Ռոբինսոնին և ասաց.

— Ես չեմ հասկանում, թե ինչպես կարելի է խաղալ ինչ-որ կենդանու համար, որ ոչ մեկը չի տեսել, ոչ էլ լսել։

— Ես քեզ կբացատրեմ, թե ինչպես պետք է խաղալ,— ասաց Ջոն Ռոբինսոնը։—